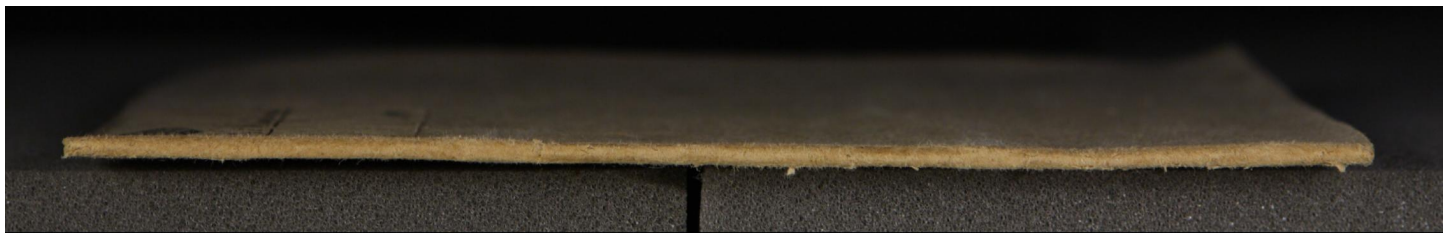

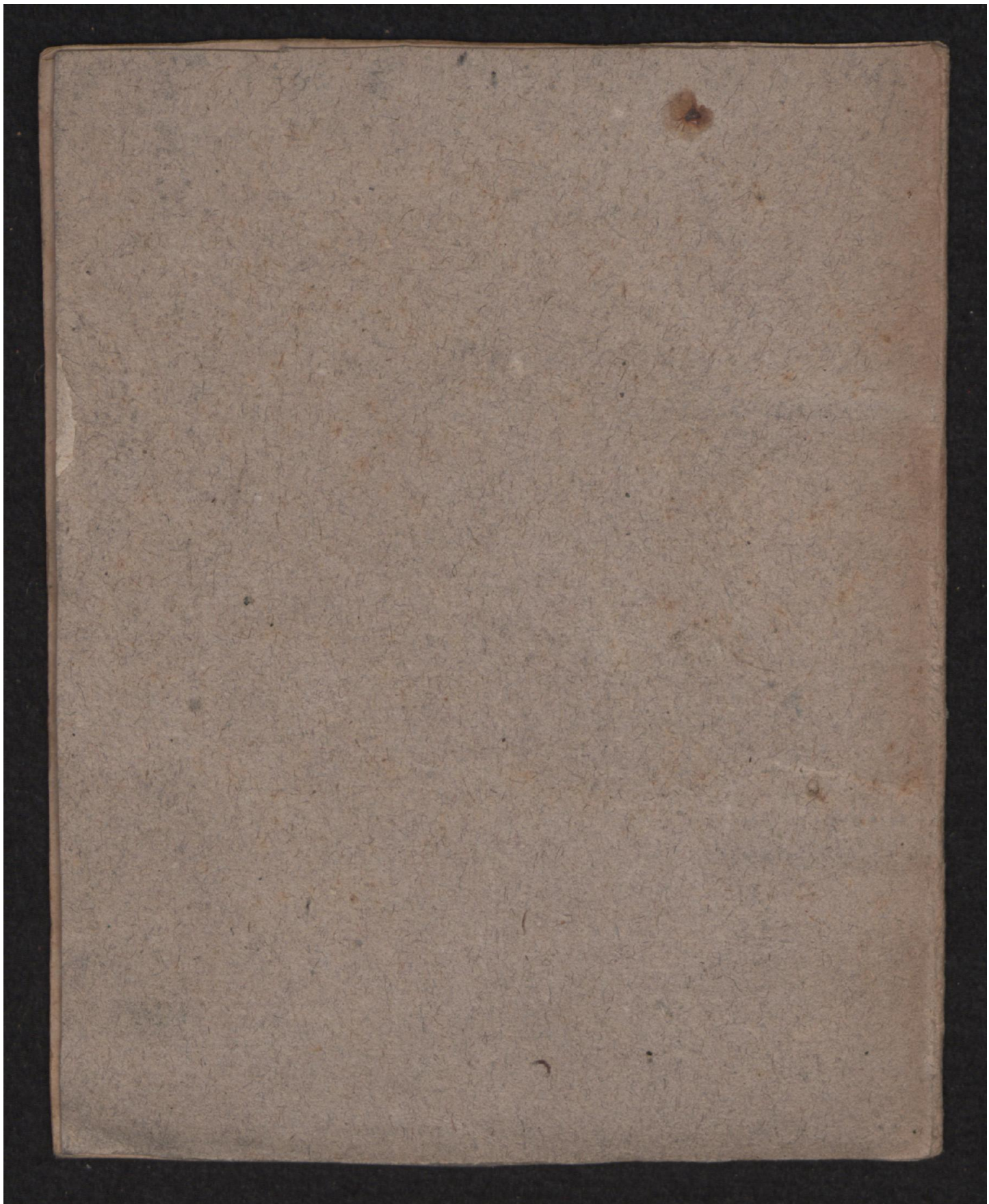

Nic. Claudianus

1598.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1212 4° copy 1

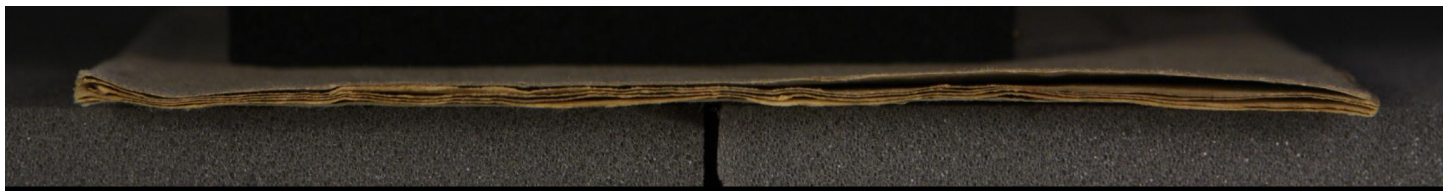

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1212 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1212 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1212 4° copy 1

43. - 18.

LN 1212

ex. 1

M

IDTLIA CHARITVM

Pictate & eruditione præstanti

Juueni

NICOLAO CLAVDIA

NO Neoburgensi, almæ Rosa-
rum Academiae valedicenti, & in patriam
circa festum Michaëlis Anno *της παρ-
θεωτοξίας* 98, iter maturanti, per-
petuæ fraternitatis ergò

Scripta à

LAVRENTIO OLAO

Othoniensi Dano.

ROSTOCHII

Typis Stephani Myliandri.

Anno 1598.

Qui cupit intacta praeceptam Palladis ar-
cem

Scandere, & Aëniæ tecta subire cho-
ri,

Discat multa pati, multos tolerare labores

Non renuat, forti pectore cuncta ferat.

Illi multoties stimulos sedabit edendi

Panis bis cocti portio tincta sale.

Thyrsgeri fugiens ardentia munera Bacchi

Ardentem discat fonte levare sitim.

O quoties glacialis hyems glomerata pruinis

Illius hyberno tempore membra premet!

Et merito, tenera ne prosperitate juventa

Concidat in tremulo curva senecta gradu.

Sis patiens igitur. Patientia firma ministrat

Pharmaca, sis vigilans, factua, fide Deo.

Ille dabit verum rebus solamen in arctis,

In fines studium diriget ipse bonos.

Non habet ille rosas, fruitur nec odoribus ille,

Qui spinas rigidas, quiq, venena fugit.

Nec valet Hyblaos apibus spoliare liquores

Qui fronti pavidus spicula dura timet.

Munit spina rosas, & apes sub melle teguntur,
Artes ingenuas aspera multa tegunt.
Spes tamen haud unquam confundit, Militis harpe
Factu nonnunquam rumpitur ipsa suo.
Hanc spe Nicoleos seu victor diceris esse,
Frater praesidium dulce decusq; meum,
Hanc spe Cecropia tanto sudore Minerva
Sacraſti vitæ ſtamina prima tua.
Bellerophontæas hauſiſti ſedulus undas
Ac exantlaſti tadia magna lubens.
Scilicet ut patriæ poſſes ſervire ſaluti
Atq; etiam docti nomen habere viri.
Nec tibi ſpes fallax: Nam primo a flore juventa
Arriſit ſtudijs Divus Apollo tuis.
Ille Neoburgi mores formavit, & alma
Suggeſſit ſophiæ prima elementa tibi.
Poſt hæc intraſti ſocio comitatus eodem
Herluſſholmiacæ limina docta ſchola.
Hinc Rhodiocrenes, Roſei ſeu fontis in urbe
Hauſiſti Clarij flumina pura Dei.
Sed quoniam natale ſolum dulcedine natos
Ducit, & ut flamma ſemina Naphtha trahit:
Mox Othoniacas, ſuccenſus amore Lycei
Accēſti, domino concomitante domos.

Hic

Hic ubi proponit doctas Glamdorphius artes,
Discipulosq; probos, ut pater alter, amat.
Exemplar morum, virtutis Regula fulget,
Æthereas veluti Lucifer ante faces.
Corripit errantes, Iuvenum scelera impia damnat,
Est quoq; discipulis norma probata suis.
Quo circa cunctos virtutum laude nitentes
Hæc sibi de vinc̃tos dexteritate facit.
Ac velut alliciunt molles nova succina glumas,
Succina lanosâ veste polita prius:
Hujus non aliter radiantis gloria fama
Allicit eximios conspicuosq; Viros.
Hic ubi doctrina fundamina firma locâsset
Te Copenhaga suo suscipit alma sinu.
Hic te Dibvadius, Kragius, Resenius atq;
Stubæus studijs erudiêre bonis,
Hinc Germanorum migrabas hospes in oras
Rostochij celebris tecta superba petens.
Quas sedes meritò commendat mascula virtus
Nec non doctorum magna corona virum,
Hujus magnificus moderatur sceptrâ lycei
Albinus patriæ splendor honosq; sue.
(Hytræus Claria decus immortale corona
Romanis Pauli dogmata scripta docet.

Michæam Lucas nunc Bachmeisterus ad unguem
Explicat, idq; piâ religionē facit.
Frederus Genesin sub Phœbi lampadis ortu
Tradit, & Examen doctē Philippe tuum.
Salvificas serie proponit Schachtius aptâ
Historias Luca, cunctaq; membra secat.
Æterna vitæ Lobeckus destinat omnes
Qui pergunt purâ fidere mente DEO.
Præterea juris defendunt lemmata multi,
Artis Apollineæ lumina multa micant.
Immò hic linguarum viget alma scientia, & omnes
Artes ingenuæ, quas dedicisse juvat.
Quas dedicisse juvat dum florida ver agit ætas,
Dum mens in sano corpore sana viget.
Non igitur frustra liquisti tecta parentum,
Sed Sophia tecum munera diæ refers.
Ingenij dotes decorasti moribus aptis,
Tu Roseæ sedis donec alumnus eras,
Ergo dum patriam repetis, sine veste decentes
Exoptant Charites prospera cuncta tibi.
Dumq; tibi celeri via carpitur nda phaselo,
Ecce canunt dulci talia metra sono.

AGLA-

AGLAIA

SPe studiosus ino PS Cunctos superare labores
 Debet, & eximiA P Ietate, subire palæstram,
 Palladis, ut prisCA Sumat cum laude coronam,
 Et florem, gestE T Clariis qui crescit in hortis.
 Tu quoniam iD RE colis Victor robuste malorum,
 Ecce tuū nunc ALA DEI RVTILantibus armis
 Servat iter, cōstANS VIA ERIT Nihil ergo timebis.
 In toto niHIL HACS INETVTVM viuit in orbe,
 Æthereosq; sacrum tibi P Neuma adspirat amores
 Vt Christi nomeN RO seo qui sanguine nostras
 Purgauit sordes COR am defendere mundo
 Incipias toto eT F A cias per dogmata fructum,
 Pura Dei, qui ritè tV I S conatibus adlit.

THALIA CHARITUM.

FRater Palladiis tuum,
 Exornans animum jugiter artibus.
 Te Nymphæ decorant tuæ,
 Te laudat probitas, te celebrem facit
 Insignis pietas polo
 Descendens nitido, quam sequitur Dei
 Verbi sancta scientia,
 Qua nos sulphureis eripimur focis.
 Ergo dum patriam petis.
 Et tentare Thetin nauibus incipis;
 En lauri roseas tuo
 Subnectam capiti fronde coronulas,
 Phœbusque ambrosio tua
 Perfundet sophiæ nectare pectora.

Et te

Et te suscipiet Deus
Tali fronte, suam quâ genetrix bona,
Prolem suscipit unicam.
Avertet pariter cuncta pericula,
Ac forti reducem manu
Te charis patriæ sistet in ædibus.

EUPHROSINE.

FAc Deus magni moderator orbis
Summus excelsâ residens in arce,
Salvus ut jam Nicoleos paternas
Tendat in oras.
Non ratem lædant scopuli, nec illam,
Sæva tempestas pelago suborta,
Obruat, ventis potius secundis
Æquora currat.
Sic pijs hymnis tibi semper alme,
Sacra persolvam, Genitor, tuique,
Nominis laudes celebrabo totum
Voce per orbem.

TAlia Acidaliæ cecinerunt carmina Nymphæ
Quæ tibi me verus scribere jussit amor.
Scribere jussit amor seros mansurus in annos,
Quem poterit nunquam frangere livor edax,
Livor edax pereat Stygijs dignissimus undis,
Noster in æternum vivere debet amor.
Sed quoniam tumidi distendunt carbasa venti,
Et spirat votis aura secunda tuis,
I foelix, veniensque domum dic quæso salutem,
Cunctis quos nobis noveris esse bonos.

SOLI DEO GLORIA.

